

אין מקדישין

כו-ב

ללם: **לכמota שהיתה שדה אחזקה לבעליים הראשונים איןנה נגאלת, אבל נגאלת שתחא לפניו של בעליים הראשונים בשדה מנגה.**

והשתא הדרין לאיבעיא דידן: שמאחר שנדרה הפירוש בברייתא ב"לא יגאל", אם כן מיי הוי עלה על הספק אם גאולה בעליים ביוועל שני כי לאחרם, וויצאת לכהנים. או נעשית להם שדה אחזקה, ואני יוצאת לכהנים?

ופשיטין: תא שמע, מבריתא שכתו בא מפורש, רבי אליעזר אומר: גאלה בעליים ביוועל שני, יוצאת לכהנים ביוועל, שכח אחר הם.

ותמהין: אמר ליה ר宾נא לר' אש, האנן במשנתנו לא תנן חפי, שהרי שניינו: רבי אליעזר אומר: לעולם אין הכהנים נכנסין לתורה עד שיגאלנה "אחר", ומשמע אחר ולא בעליים, ואם גאלה בעליים אין נכנסין לתוכה?!

ומשנין: אמר ליה רב אש לר宾נא: זה שיש לדיק "אחר" ולא בעליים, היינו להוציא בעליים שגאולה ביוועל ראשון, אבל בעליים ביוועל שני אף הם כאחר דמו ובכלל "יגאלנה אחר" של משנתנו הם.

איבא דאמריו שפושטין כך:

תא שמע: רבי אליעזר אומר גאלה בעליים ביוועל שני "איינה" יוצאת לכהנים ביוועל, שבבעליים ביוועל שני הם כבעליים ביוועל ראשון, שנעשה להם אחזקה ואני יוצאת לכהנים.

כא הדרא כלל, כלומר: שכבר פקע ממנה דין חזרה לכחן שהוא בעל האחזקה להיות אצל הקדרש שדה אחזקה, שהרי הקדרש שדה אחזקה אינה חוזרת ביובל, ומשם כך אינה חוזרת בעליים הראשונים לחיות להם מעתה. **אבל הכא** בדרשה "לאשר קנהו מאהו" שמדובר בשדה "שמקרה" כחן, דקא חרתה, כלומר: שיש בה דין חזרה ביובל לבעל האחזקה [कשאר שדה מקנה שהקדישה], ואם כן **תיחדר** למרא **קמא** שהוא בעל האחזקה הראשון, לכן: כתוב רחמנא **"לאשר קנהו"** שאעפ' שחזרה — אינה חוזרת לבעליים הראשונים, אלא לכחן בעל האחזקה עצשו.

ואי כתוב רחמנא רק **"לאשר קנהו"** שמדובר בחזרה "ביובל", היינו אמורים שמדובר כאן אינה חוזרת לבעל האחזקה הראשון כיוון שלא קיימי בעליים דמי השדה להקדרש, ואנו דנים שהתחזר לו בתחום כשר יציאת יובל, ומשם כך אינה חוזרת לבעל האחזקה הראשון, אלא לכחן בעל האחזקה. **אבל הכא** בפסוק **"לא יגאל"** שמדובר בחזרה להיות שדה אחזקה על ידי גאולה, דיהבי בעליים הראשונים דמי השדה להקדרש, ואם כן **תיקום בידיו** של בעליים הראשונים ותהייה להם שדה אחזקה שאינה יוצאת ביוועל, לכן: כתוב רחמנא **"לא יגאל"** שף על ידי נתינת דמים אינה חוזרת לבעליים הראשוניים.

תו מפרשין: **ואי כתוב רחמנא "לא יגאל"** לכהן, ולא כתוב **"לא יגאל עוד"** זה אמיינא לא **תיפרוכ כלל** — מהקדרש, השדה שיצתה לכהנים והקדישה כחן — על ידי בעליים הראשונים, ואפלו להיות להם שדה מקנה כשאר פודים, לכן: כתוב רחמנא **"עוד"**,